

Sygn.akt II Ca 435/13

POSTANOWIENIE

Dnia 07 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski (spr.) SSO Janusz Roszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2013 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. B. , R. B. i M. C.

z udziałem M. Ź. , Z. J. , I. J. , W. K. , M. W., Z. O. , S. K., W. M.

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek apelacji uczestnika postępowania M. Ź.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 8 kwietnia 2013r. sygn. akt I Ns 929/10

p o s t a n a w i a:

1. oddalić apelację,
2. zasądzić od uczestnika postępowania M. Ź. na rzecz wnioskodawców kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn.akt II Ca 435/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu ustanowił dla każdorazowego właściciela nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...) położonej w S. przy ul. (...) drogę konieczność polegającą na prawie przejazdu przez nieruchomość oznaczoną jako działka nr (...) położonej w S. przy ul. (...) przez jej część o powierzchni 9.22 m² położona między punktami 60-61-62 według wariantu I przedstawionego na planie biegłego geodety Z. M. z

dnia 4.07.2011 r. , zasądził na rzecz uczestnika postępowania M. Ż. od wnioskodawców Z. B. i R. B. solidarnie kwotę 160 zł, a od wnioskodawczyni M. C. kwotę 470 zł – płatne w terminie 30 dni i od uprawomocnienia się postanowienia.

Według ustaleń Sądu Rejonowego wnioskodawczyni M. C. oraz wnioskodawcy R. i Z. B. są m.in. współwłaścicielami nieruchomości stanowiącej drogę wewnętrzną, oznaczoną jako działka nr (...) położonej w S. przy ul. (...).

Uczestnik postępowania M. Ż. jest właścicielem nieruchomości oznaczonej jako działka nr (...), położonej w S. przy ul. (...).

Działka nr (...) powstała z podziału działki nr (...) na 5 mniejszych działek o nr (...) (...).

Ta ostatnia stanowi drogę wewnętrzną – dojazdową do wydzielonych działek wraz z planem do zawracania pojazdów. Ma kształt litery L i 6 m szerokości .

Działka nr (...) nie ma odpowiedniego dostępu do drogi publicznej jaka jest tam ulica (...). Jest z nią połączona jedynie przejściem o szerokości 1,99 m. Istnieją 3 warianty połączenia tejże działki z drogą publiczną. Najwłaściwszy polega na wykorzystaniu części działki nr (...) o powierzchni 9,22 m² w kształcie trójkąta, za wynagrodzeniem 630 zł. Działka nr (...) stanowi własność uczestnika postępowania M. Ż., jest zabudowana budynkiem mieszkalnym. Dotychczasowe połączenie działki nr (...) z działką nr (...) tj. z ulicą (...) o szerokości 1,99 m nie jest wystarczające dla swobodnego przejazdu samochodów. Wnioskodawcy Z. i R. B. jako właściciele działki nr (...) uzyskali pozwolenie na budowę domu mieszkalnego i winni mieć zapewniony stosowny dostęp do swej działki z drogi publicznej przez działkę nr (...) i część działki uczestnika postępowania M. Ż.. Ustanowienie drogi koniecznej polega tu w istocie rzeczy na poszerzeniu już istniejącego połączenia z ul. (...).

Apelację od powyższego postanowienia złożył uczestnik postępowania M. Ż. zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 145§2 i 3 kc i art. 43 ustawy z dnia 21.03.1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260), a nadto naruszenie art. 233§1 kpc przez uznanie, że opinia biegłego geodety jest przydatna dla rozstrzygnięcia sprawy mimo zgłoszonych do niej zastrzeżeń.

Skarżący wniósł o zmianę postanowienia przez ustanowienie służebności drogi koniecznej według wariantu III opinii biegłego geodety tj. od strony drogi szutrowej – działki nr (...) pasem gruntu o szerokości 5 m biegnącym przy granicy pomiędzy działkami nr (...) należącymi do uczestników postępowania I. J. i W. K. , Z. O., S. K., M. W. i W. M..

Wnioskodawcy wnieśli o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Okręgowy podziela i uznaje za swoje.

Chybiony jest zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów art. 145§2 i 3 kc. Wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego wybór wariantu I przebiegu drogi koniecznej respektuje powołane wyżej przepisy prawa. Uwzględnia bowiem oczywistą potrzebę nieruchomości wnioskodawców zapewnienia dostępu do drogi publicznej jaka jest ulica (...), stanowi najmniejsze obciążenie nieruchomości służebnej zajmując w istocie skrawek działki uczestnika o powierzchni zaledwie 9,22 m² , uwzględnia wreszcie interes społeczno – gospodarczy. Ustanowienie służebności polega tu w rzeczywistości na nieznacznym poszerzeniu istniejącego już szlaku drożnego. Wymienionych tu kryteriów nie spełnia sugerowany przez skarżącego przebieg szlaku drożnego według wariantu III opinii biegłego. Niczym skutecznie nie podważył skarżący faktu , iż uwzględnienie tego wariantu oznacza urządzenie od podstaw przejazdu, bowiem takowy aktualnie na gruncie nie istnieje. Na działkach nr (...) należących do różnych osób są tam tylko koleiny wyrobione na nieutwardzonym gruncie , a budowa drogi o szerokości 5 m wymagałaby przeznaczenia na ten cel powierzchni gruntu znacznie przekraczającej powierzchnię według wariantu I. Bezzasadny jest również zarzut naruszenia przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Skarżący pomija tu istotną okoliczność, że drogi publiczne, o jakich mowa w powołanej ustawie budowane są ze względu na ogólne potrzeby ludności, których zaspokojenie należy do administracji publicznej (por. postan. SN z 23.09.1966 r. III CR 214/66).

Tymczasem służebność gruntowa, jaką jest droga konieczna jest instytucją prawa prywatnego, ustanowioną na rzecz konkretnego (każdorazowego) właściciela nieruchomości nie mającej dostępu do drogi publicznej.

Do tak ustanowionej służebności drogowej nie mają zastosowania przepisy ustawy o drogach publicznych. Stąd też nie może być mowy o naruszeniu przepisów tej ustawy.

Praktyka sądowa wskazuje natomiast, by drogę konieczną poprowadzić - co do zasady - z ominięciem siedlisk i gruntów przeznaczonych do intensywnej uprawy. Ustanowiona przez Sąd Rejonowy służebność drogowa w całej pełni realizuje tę zasadę.

Wreszcie zarzut zakruszenia art. 233 kpc jest pozbawiony racji. Przepis ten dotyczy granic swobodnej oceny dowodów, która to ocena zastrzeżona jest dla Sądu i w rozpoznawanej sprawie ocena ta nie wykraczała poza określone tym przepisem granice.

Sąd orzekający w sposób przekonujący uzasadnił przydatność opinii biegłego geodety w rozstrzygnięciu sprawy.

Z podanych przyczyn apelacja jako pozbawiona podstaw do jej uwzględnienia podlegała oddaleniu (art. 385kpc w zw. z art.13§2 kpc).

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 i 108 §1 kpc.